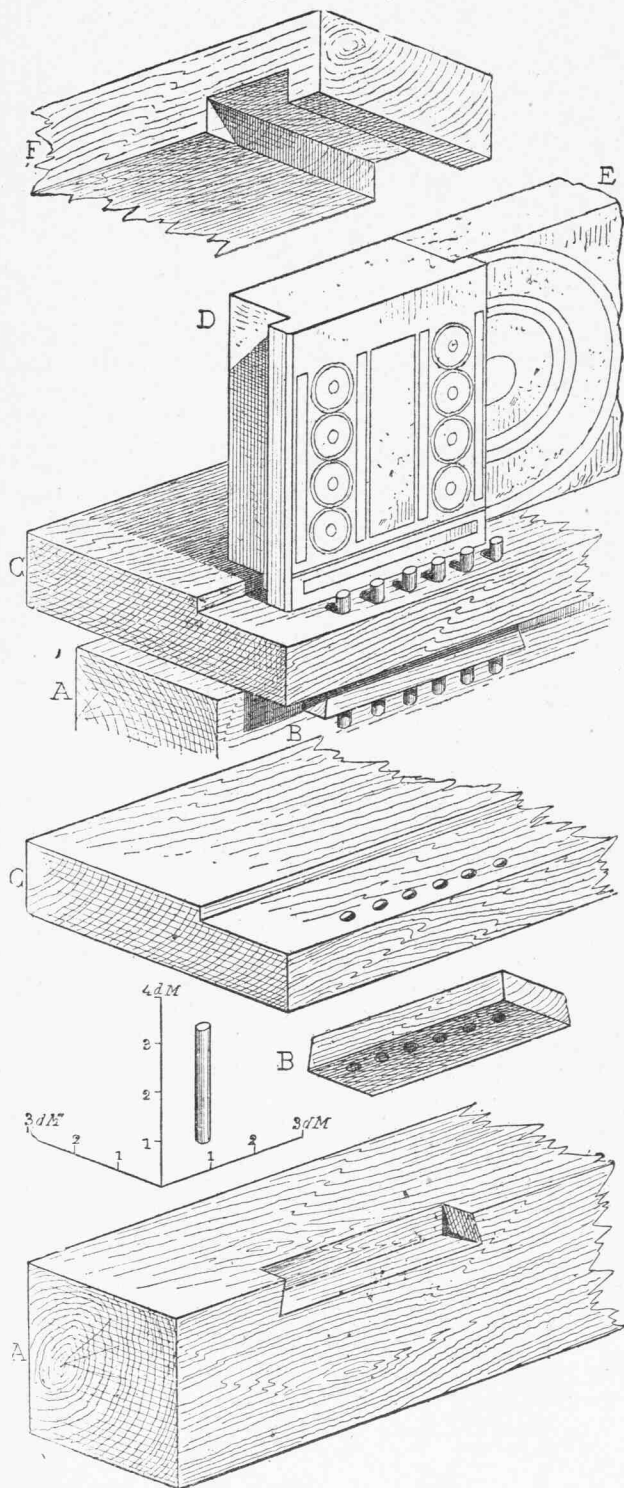

λύσεων τῶν γενομένων κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἐπὶ τῶν ἀκροπόλεων τῶν ἀρχαίων πόλεων τῆς Πελοποννήσου.

Ἄπαντα τὰ μέγαρα τῆς Τίρουθος καὶ τῶν Μυ-

Β Αἱ τρίγλυφοι μετὰ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ θριγκοῦ κληῶν παρουσιάζονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διηυθετημένα ἐπὶ τῆς προσόψεως, ἥτοι μετὰ τὴν δίστυλον ἐκείνην διάταξιν, ἣν καλεῖ ὁ Βιτρούβιος ἐν παραστάσι (in antis).

Ἢ εἰς τὰ κτίρια ταῦτα εἰσόδος γίνεται διὰ προδόμου ἔχοντος δύο κίονας κειμένους μετὰ δύο

ἀκροτοίχων ἢ δύο παραστάδων. Οἱ κίονες ὧν αἱ βάσεις εὐρίσκονται εἰσέτι κατὰ χώραν ἦσαν ἐκ ξύλου· οἱ δὲ τοῖχοι, ὄντες παχύτατοι, ἀπετελοῦντο ἐκ κενῶν ὀπτοπλίνθων καὶ ἐναλλάξ ἐκ δοκῶν, αἰτίνας προσέδιδον αὐτοῖς τὴν ἀπαιτουμένην στερεότητα.

Ἐκ τούτων πάντων ἐκπηγάζουσι δύο τινά·

α') Τὰ ὑπὸ τῶν ξυλίνων κίωνων ὑποβασταζόμενα ἐπιστύλια ἦσαν ἐπίσης ἐκ ξύλου.

β') Ἐκαστον ἄκρον τοῦ ἐπιστυλίου ἦν ἐντετοιχισμένον εἰς τινὰ τοῖχον.

Τὰ μέρη ταῦτα εὐκόλως δυνάμεθα νὰ παλινρθώσωμεν· δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ ὡς πρὸς ἐκεῖνα ἄτινα ἔκειντο ὑπερθεῖν τοῦ ἐπιστυλίου. Οὐχ ἦττον πολλὰ μέθοδοι ἐξερευνήσεως δύνανται νὰ ἐπιτρέψωσι καὶ τούτων τὴν παλινόρθωσιν.

Παρατηρητέον ἐν πρώτοις, ὅτι ἀναγκαιόταται πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς στερεότητος τῶν κίωνων ἦσαν προμήκεις δοκοὶ ὑπερκείμεναι τοῦ ἐπιστυλίου καὶ ἐντετοιχισμέναι ἐν τῇ ἐτέρᾳ ἄκρᾳ τοῦ πρὸς τὸ βάθος τοίχου.

Ἐξετάσωμεν νῦν ἀβακίσκους τινὰς ἐξ ἀλαβάστρου, ἀνευρεθέντας ἐντὸς τῶν μεγάρων. Οὗτοι ἐν πρώτοις δὲν ἔκειντο ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτῶν θέσει ὅτε ἀνεκαλύφθησαν, φέρουσι δὲ σύστημα διακοσμῆσεως οὗ ἡ χρῆσις ἐτύγχανε κοινὴ ἐν τῇ μυκηναίᾳ τέχνῃ.

Τὸ σύστημα δὲ τοῦτο τῆς διακοσμῆσεως παρουσιάζεται ὑπὸ δύο ἐπιπέδων·

α') Αἱ παραστάσεις, ὧν ἀπροσδιόριστος ὁ ἀριθμὸς, σχηματίζουσιν ἀνάγλυφον διάζωμα ἐπὶ μονολίθων μακρῶν καὶ στενῶν.

β') Ἐκάστη παράστασις εἶνε κεχαραγμένη ἐπ' ἰδίας πλάκῃς, τὸ δὲ σύνολον αὐτῶν ἀποτελεῖ σειρὰν ἐπιπέδων καὶ προεξοχῶν ἐναλλάξ.

Ὅτω δὲ διατασσόμεναι αὐταὶ αἱ παραστάσεις ὑπενθυμίζουσι, δυνατὸν εἰπεῖν, τὰς τριγλύφους καὶ τὰς δωρικὰς μετόπας. Αὐτὸ τοῦτο μάλιστα τὸ ὄνομα ἔδωκαν εἰς αὐτάς οἱ ἐρευνησαντες τὰ κατὰ τὴν Τίρουθα χωρὶς ν' ἀποδώσωσι μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν ἀναλογίαν ταύτην.

Ἄλλὰ περιγράψωμεν εἰδικώτερον ταύτας τὰς πλάκας καὶ ἐκθέσωμεν τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν γνωρίσματα.

Αἱ τρίγλυφοι κέκτηνται τὰς διαστάσεις κεφαλῆς παχείας δοκοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ αὐτὸ ὕψος πρὸς τὸ ὑπ' αὐτὰς κείμενον διάζωμα· φέρουσι δὲ πάντοτε ραβδώσεις καθέτους, πρὸς δὲ καὶ ἐντομήν κατὰ τὴν βάσιν (Ἴδε σχῆμα Β).

Παραδεχθῶμεν, ὅτι αἱ διάφοροι αὐταὶ πλάκες πρόκειται νὰ ὑπερθεθῶσι τοῦ ἐπιστυλίου τοῦ μεγάρου δίκην διαζώματος, ὡς ἐν τῷ μυκηναίῳ τάφῳ τῷ φερωνύμῳ τῆς Κας Σηλιέμανν.

Τί συμβήσεται;

Ἰπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐνεργείας τοῦ ξύλου, τῆς συστολῆς καὶ διαστολῆς αὐτοῦ τὸ διάζωμα θὰ παράσχη κατ' ἀνάγκην ἐπιφανείαν τεθλασμένην.

Τὸ ἡμέτερον σχῆμα Γ παριστᾷ τὸ διάζωμα καὶ τὸ ἐπιστύλιον παλινόρθωθέντα· γνωρίζομεν ἤδη τὴν σύνθεσιν τῶν δύο τρίτων τοῦ θριγκοῦ. Ὑπολείπεται νῦν ἡ παλινόρθωσις τῆς ὑπερκειμένης ἐπιφανείας·